

Napoleons aangewezenen

Garde d'honneur van het departement der Zuiderzee

Mr. Barbara J. de Groot - advocaat te Haarlem

De Franse overheersing, begonnen in een milde vorm als de Bataafse Republiek (1795-1806), ging over in een sterkere Franse bemoeienis met ons land. Dit was nadat Napoleon Bonaparte's (1769-1821) jongere broer Louis Napoleon (1778-1846) door de Bataven verzocht moest worden om koning van Holland te worden. Louis stemde in en zo ging ons land over in het Koninkrijk Holland (1806-1810). Het beheer verliep niet geheel naar wens van de inmiddels tot keizer verheven Napoleon. Reden om zijn broer te bewegen van zijn koningsschap af te zien en Holland in te lijven bij het Franse keizerrijk (1810-1813).

Het vele oorlogvoeren kostte Napoleon niet alleen veel soldaten, maar de door hem beheerste gebieden begonnen steeds onrustiger te worden. Napoleons verliezen door zijn Russische veldtocht in 1812 waren groot. Hij riep daarom extra troepen op in de bezette landen. Naast nieuwe lichten via de dienstplicht moest een elite cavaleriekorps uit de gegoede kringen, de garde d'honneur, voor aanvulling zorgen. 'Een zodanige garde, samengesteld uit zonen van goeden huize tussen 19-30 jaar, voegt aan de waardigheid van de keizerlijke troon toe', aldus de toelichting van de Senaat in april 1813. In tegenstelling tot het verleden was remplacering - vervanging tegen betaling waarmee de meeste van de (jonge) mannen van gegoede komaf tot die tijd uit het Napoleontische leger wisten te blijven - bij dit elitecorps niet mogelijk. In deze bijdrage zal nader ingegaan worden op de gardisten uit het departement der Zuiderzee.¹

April 1813

Op 1 april 1813 werd aan de Senaat een besluit aangeboden ter oprichting van een garde d'honneur, dat reeds twee dagen later werd goedgekeurd.² De garde d'honneur bestond uit vier regimenten cavalerie. Het eerste regiment diende in Versailles te verzamelen, het tweede in Metz, het derde in Tours en het vierde regiment in Lyon. De gardeleden uit het departement der Zuiderzee behoorden tot het tweede regiment. Een regiment bestond uit 2.505 mannen en 2.696 paarden. Napoleon had dus veel mannen nodig.

Dat Napoleon met een grote voortvarendheid te werk is gegaan, moge blijken uit de snelheid waarmee na de Senaatsbeslissing de uitvoeringsdecreten werden verzonden. Nog dezelfde dag dat de Senaat instemde met zijn voorstel volgden al de eerste decreten.³ Voor ieder departement werd bepaald hoeveel aangewezenen (of gedesigneerden) er gerekruteerd moesten worden. Indien men zich niet vrijwillig meldde, moesten de prefecten ze aanwijzen. Uiteindelijk bestond de garde d'honneur van de noordelijke Nederlanden uit 435 mannen, 112 vrijwilligers en 323 aangewezenen. De verdeling was uiteindelijk als volgt:⁴

Departement	vrijwilligers	gedesigneerden
Friesland	1	36
Wester-Eems	6	37
Ooster-Eems	11	17
Monden van de IJssel	10	21
Boven-IJssel	22	22
Monden van de Maas	28	68
Zuiderzee ⁵	34	122

¹ Het departement der Zuiderzee (Préfecture du Zuyderzée) kwam overeen met de huidige provincies Noord-Holland en Utrecht.

² Bulletin des Lois no 491, Idem no 9096.

³ Op 5 april 1813 verschenen direct verschillende decreten over de invulling en vormgeving van de garde d'honneur, zoals waar de regimenten gelegerd werden en de kledingsvoorschriften. Op 9 april 1813 volgde het bericht hoeveel gardeleden het departement der Zuiderzee moest leveren.

⁴ H.J. Colenbrander, *Inlijving en opstand* (Amsterdam 1913) 165-166, R. Pawly, *Napoleon's Guards of Honour* (Oxford 2002) 9-11.

In de uitvoeringsdecreten was voorts vastgelegd wie aangewezen kon worden als garde d'honneur. Alles wat aanzienlijk en/of zeer vermogend was kwam in aanmerking als gardelid. Het keizerlijk decreet specificeerde dit in artikel 14 als volgt:

- leden van het Legioen van Eer en hun zonen,
- leden van de keizerlijke orde van de Réunion en hun zonen,
- leden van de keizerlijke adel en hun zonen,
- leden van wat nu te vergelijken is met de Provinciale Staten en leden van de gemeenteraden van de steden met stadsrechten en hun zonen en neven,
- de 500 hoogstaangeslagenen in de departementen en daarboven de 100 hoogstaangeslagenen in de steden en hun zonen en neven,⁶
- personen werkzaam in de verschillende bestuurslichamen en hun zonen,
- vroegere Franse militairen en zij die als officieren in buitenlandse legers hebben gediend en hun zonen.⁷

De Minister van Binnenlandse Zaken stuurde op 9 april 1813 nog een uitleg over deze indeling. Allen die wegens hun functie of fysieke gesteldheid niet in staat waren deel te nemen aan de garde d'honneur dienden een financiële bijdrage te leveren aan een fonds. Een fonds waarmee de kosten gedekt moesten worden voor de uitgaven van de uitrusting van de minder bedeelden.

Artikel 14 van het decreet van 5 april gaf ook aanwijzingen over lichamelijke gesteldheid en leeftijd. De gardeleden dienden vrij te zijn van gebreken, welke hen ongeschikt zouden maken voor de dienst. Gebleken is dat dit een rekkelijk begrip is geweest. Menig aangewezen heeft geprobeerd deze voorwaarde aan te grijpen om afgekeurd te worden als gardelid. De leeftijdsgrens voor een gardelid lag tussen de 19 en 30 jaar, al zouden gewezen militairen tot hun 45ste worden toegelaten volgens artikel 18. Verder moest

een gardelid ongehuwd zijn (artikel 15). Een ontsnapping om gardelid te moeten worden door snel te trouwen werd onmogelijk gemaakt. De dag van de aanwijzing als gardelid was bepalend, zodat een daarna gesloten huwelijk geen uitkomst kon bieden.

Volgens het keizerlijke decreet van 5 april 1813 moesten de leden van de garde d'honneur zelf de kosten voor de volledige uitrusting dragen. De prefect van het departement der Zuiderzee stelde de kosten vast op 1500 francs. Het departement Friesland stelde de kosten daarentegen vast op 800 francs. Het decreet gaf een nauwkeurige beschrijving van het kleurrijke uniform, de bewapening en equipage.⁸ Habert (brodeur-passementier te Parijs),⁹ die militaire producten en garnituren leverde voor het keizerlijk leger, bood zijn diensten om de gardeleden te kleden op 27 april 1813 reeds aan alle prefecten van Holland.¹⁰ De Zaan-kanter Honig diende als gardist bij het Departement der Monden van de Maas. Ondanks dat hij al een uniform had, kreeg zijn vader, woonachtig aan de Zaan, opmerkelijk genoeg via de ontvanger-generaal van het departement der Zuiderzee op 18 september 1813 een rekening voor een uniform dat was aange- meten voor zijn zoon door Habert. De kosten bedroegen 616 francs.¹¹

De prefect der Zuiderzee, graaf De Celles, had bij het rekruteren van de gardeleden het voordeel dat sinds de Franse tijd de burgeradministratie goed op orde was. Zonder enig probleem konden lijsten opgesteld worden met daarop alle gegevens. In kolommen werden naam, geboortedatum, beroep, jaarinkomsten en de te betalen belastingen genoteerd. Indien van toepassing werden ook de naam en geboortedatum van zijn familieleden genoteerd. Mocht het gaan om een jongere kandidaat, dan noteerde het gezag de gegevens van zijn ouders. Bij de vermelding van echtgenote of moeder diende haar meisjesnaam te worden genoemd, want dat zou wellicht tot andere geschikte mannelijke familieleden - neven - kunnen leiden. In de laatste kolom werd de geschiktheid van de betreffen-

⁵ (zie pagina 14) De verhouding voor het departement Zuiderzee was volgens Lichtenauer anders: 29 vrijwilligers en 128 aangewezenen. W.F. Lichtenauer, *De Nederlanders in Napoleons Garde d'Honneur* (Rotterdam, 's-Gravenhage 1971).

⁶ Uit de geheime circulaire van 9 april 1813 blijkt dat met hoogstaangeslagenen bedoeld werden de voornaamste eigenaren: 'De eigendom zal U dus tot grondslag moeten dienen'. Met andere woorden, er werd gekeken naar grondbezit.

⁷ Opmerkelijk is dat uit de circulaires van 9 en 23 april 1813 geconcludeerd kan worden dat ook oud-militairen (tot en met hun kleinzoons) die tegen Frankrijk hadden gevochten nu aangewezen waren.

⁸ Uit het dagboek van Jacob Willem Callenfels blijkt dat het eerste regiment te herkennen was aan een groene pluim met rode top, het tweede regiment een gele, het derde een witte en het vierde regiment een blauwe top. Th. Postma, L.Ph. Sloos, *Mijn uittocht als garde d'honneur 1813. Dagboek van de Zeeuw Jacob Willem Callenfels* (Delft 2000) 31.

⁹ Het bedrijf 'À l'Écharpe de Général' was gelegen in de Rue du Bacq nr. 17 in Parijs.

¹⁰ Noord-Hollands Archief toegangsnr 14, Inventaris nr 594.

¹¹ Jacob Cornelis Honig (1786-1825) had zich vrijwillig aangemeld in Den Haag nadat hij als jurist zeven hoofdverdachten had bijgestaan bij de berechting van een Oranje-oproer in Zaandam. G.J. Honig, 'De garde d'honneur uit het Departement der Zuiderzee', in: *Algemeen Nederlands Familiebld* (1887) 41.

'Het vertrek van de gardisten', plaat in: D.H. ten Kate van Loo, *De Gardes d'honneur in vier gezangen* (Den Haag 1815).
Privé collectie.

de mannelijke leden van de familie voor het dienen in de garde d'honneur beschreven, alsmede eventuele eerdere inspanningen voor het keizerrijk. Ter illustratie blijkt uit de lijsten opgemaakt voor de Zuiderzee dat de hoogstaangeslagenen een aanzienlijk vermogen hadden. De hoogstaangeslagene van Amsterdam was Borski met een vermogen van 100.000 francs, in de kop van Holland was het Brantjes¹² met 40.000 francs en Kol in Utrecht met 60.000 francs. Alle drie zijn dan ook naar Metz vertrokken.¹³

Rekrutering

Op 16, 17 en 20 april tussen 9.00 en 14.00 uur dienden diegenen zich in het Burgerweeshuis van Amsterdam te melden die wisten dat zij zich tot de doelgroep van de garde d'honneur konden rekenen. De hoogstaangeslagenen kregen enkele dagen later ook nog een apart schrijven zodat ook zij wisten dat zij zich moesten melden en de autoriteiten van informatie moesten voorzien.¹⁴

Alles werd geprobeerd om onder het garde

¹² Opgemerkt wordt dat Brantjes in veel stukken foutief gespeld wordt als Brandjes. Hierna zal hij overal als Brantjes worden vermeld.

¹³ Noord-Hollands Archief toegangsnr 14, Inventaris nr 594.

¹⁴ *Advertentien, aankondigingen en verschillende berigten van Amsterdam* (Amsterdam 1813) 17, 19 en 22 april.

Brigadier van de 2e compagnie van het 2^e Regiment Garde d'Honneur. Handgekleurde kopergravure van Martinet, circa 1813.

Legermuseum, Delft.

d'honneurschap uit te komen. Van het veinzen van ziektes tot het weigeren te betalen. Een voorbeeld is het zwakke gestel van Overgaauw Pennis uit Delft (departement Monden van de Maas). Zijn zwakke gestel zou geen vermoedheid gedogen. Hij moest wel naar Metz, maar aldaar werd hij, gelet op zijn fysieke gesteldheid, ontzien bij het marcheren. Het frappante is dat hij in 1863 het gouden herdenkingsmaal heeft meegemaakt als een van de 48 toen nog in leven zijnde gardeleden van het 2^e regiment.¹⁵

In het departement van de Zuiderzee vertrokken de gardeleden niet zonder enige dwangmaatregelen. Menig familie ging bij prefect De Celles langs om clementie te vragen of te betogen dat het onwettig was

hun zoon te laten gaan. Niet alleen tegen de gardeleden zelf, maar ook tegen hun ouders werd met geweld bedreigd en zelfs toegepast. Zeven weigeraars - Warin, Kol, Van Golsteyn, Ram, Van Doelen, Van Halmael en Goll van Frankenstein -, moesten blijkens een opdracht vanuit Parijs gedateerd 15 juni 1813, met gardes naar Metz gebracht worden. Crommelin en zijn zoon werden naar het Verbeterhuis gebracht, wegens weigering van het garde d'honneurschap.¹⁶ Om tegenstand te breken werd een drietal vaders - Kol, Van Golsteyn en Van Halmael - gevangengenomen. De oude en zwakke Van Golsteyn was zo timide en blijkbaar zo duidelijk in levensgevaar dat de politie hem direct - zij het onder toezicht - naar huis stuurde. Van Halmael senior bleef verzet tonen. Verzet tegen de wensen van de keizer betekende in zijn geval dat hij - net als de broer van Warin - naar Parijs werd gestuurd alwaar zij zich voor de Groot-Rechter moesten verantwoorden voor hun daden.¹⁷ Uit een brief van de onderprefect van Alkmaar Verschuier gericht aan Deutz van Assendelft blijkt dat men gewaarschuwd was voor dit handelen. In de waarschuwingsbrief stond niet alleen dat de kans bestond dat de vaders zouden worden opgesloten in de gevangenis, maar ook dat de naar Metz gebrachte onwillige aangewezenen het risico liepen om ingedeeld te worden in een regiment van deserteurs en opstandelingen. Ze zouden dan als gewone soldaten moeten dienen.¹⁸

Een aantal families was het wel gelukt om onder de verplichting uit te komen. Zo voerde Hope aan dat hij uit het huidige Kroatië kwam, waardoor hij niet onder de Franse wetten viel. Labouchère zou domicilie hebben in Parijs en zijn zonen waren opgegroeid in Londen. Reden te meer om niet onder de Nederlandse hoogstaangeslagenen gerekend te kunnen worden. Coesvelt was van Deense komaf, waardoor ook zijn zonen niet onder de Franse wetten zouden vallen.¹⁹

Naar Frankrijk

In de uit het departement der Zuiderzee vertrekkende groepen zaten gardeleden uit Amsterdam, Utrecht, Jutphaas, Haarlem, Hoogland, Broek, Alkmaar, Beverwijk, Heemskerk, Beemster, Den Bilt, Weesp, Linschoten, IJsselstein en Zaandam.²⁰ Zij vertrokken op vier verschillende dagen: 26 juni, 3, 15 en 31 juli 1813. Bij vertrek kregen de gardeleden strikte instructies mee: na het morgenappèl inspectie van de paarden om

¹⁵ Lichtenauer, *De Nederlanders*, 32.

¹⁶ Brief aan de burgemeester van Amsterdam d.d. 16 juni 1813, Noord-Hollands Archief toegang 14, Inventaris nr 594.

¹⁷ Lichtenauer, *De Nederlanders*, 80.

¹⁸ Naschrift bij Roever Azn, N. de, 'De gardes d'honneur uit het Departement der Zuiderzee', in: *Algemeen Nederlands Familieblad* (1887) 41.

¹⁹ Noord-Hollands Archief toegang 14, Inventaris 591.

²⁰ Als bijlage bij dit artikel wordt aan het eind een overzicht gevoegd van alle gardeleden van het Departement der Zuiderzee.

Zilveren penning aangeboden aan de overgebleven Nederlandse Gardes d'Honneur, 1864.

Privé collectie.

vervolgens onderweg stapvoets te rijden. Nauwkeurig werd bijgehouden welk paard wanneer bereden mocht worden om de dieren zo te sparen. 's Avonds moesten de gardeleden gezamenlijk en ordelijk de stad van verblijf binnen rijden, alwaar op de markt bekend werd gemaakt bij wie ze werden ingekwartierd. Tot ver in België was het onderkomen gastvrij en goed. De gardisten hingen tijdens de heenreis ter plekke wat rond, bezochten culturele monumenten of amuseerden zich op andere wijze.

Uit bewaard gebleven brieven blijkt dat Brantjes op 26 juni 1813 met zijn oppasser Roelofsen richting Metz vertrok. Op de heenreis verbleven zij in juli enige tijd in Den Bosch. Zij werden ingekwartierd bij de fabrikant Lautermans, lid van de municipale raad van Den Bosch. Tussen de beide families ontstond vervolgens een vriendschappelijke band. De echtgenote van Brantjes zond als dank voor de tijd dat hij had mogen verblijven Noordhollandse kazen. Na terugkeer in de Beemster feliciteerde Lautermans Brantjes met zijn behouden terugkeer uit Metz, al vond hij het jammer dat de terugtocht niet ook over Den Bosch is gegaan.²¹

De gardisten uit de Zuiderzee en Monden van de Maas

werden in Metz gelegerd. Die van de andere departementen in Tours. Eenmaal aangekomen op bestemming volgde een periode van wachten. De gardeleden deden er weinig en klaagden in brieven naar huis vaak over verveling en geldzorgen. Menig verzoek werd naar Parijs gezonden om toestemming te krijgen weer naar huis te vertrekken. Tevergeefs. Op 18 september vond de opmars naar het leger plaats, maar in de vuurlinie zijn ze nooit geweest. De gardisten zijn niet verder dan Mainz gekomen. Na de Volkerenslag bij Leipzig (16-19 oktober 1813) zijn ze ontwapend en als staatsgevangenen naar het binnenland van Frankrijk gebracht. Ze werden zo slecht bewaakt dat velen naar huis kon ontsnappen. In een brief aan zijn echtgenote schrijft Brantjes op 25 november 1813 dat zijn medegardisten van het departement der Zuiderzee Kroeger, Ris en Blocquerij weer terug zijn gekomen in Metz. Hij schrijft verder dat het gerucht gaat dat zij allen uit Metz gaan vertrekken. Echter, uit de familiegeschiedenis is overgeleverd dat Brantjes pas tussen maart en mei 1814 weer terug was in de Beemster.

Op 20 december 1813 wordt in de 's Gravenhaagsche courant melding gemaakt dat de vorst de Hollandse gardisten onder zijn bescherming heeft genomen en er alles aan zou doen om hen zo snel mogelijk weer naar Holland te laten vertrekken. In de tussentijd wordt er gezorgd dat hen niets zou overkomen.²² Eerst op 12 april 1814 volgt een acte van het provisioneel gouvernement waarin zij beveelt 'dat de hollandsche gardes d'honneur, die in de steden Bourges, Metz en Grenobles opgesloten zijn, in vrijheid gesteld worden.'²³

Herinneringen

Na afloop hebben verschillende oudgedienden hun ervaringen op schrift gesteld. Ten Kate van Loo was de eerste. In vier gezangen heeft hij de lotgevallen van de gardisten bezongen.²⁴

Vijftig jaar na de inlijving van de garde d'honneur waren er nog 43 van de 300 gardisten van het 2e regiment in leven. Op donderdag 18 juni 1863 zaten de eertijds in Metz gelegerden aan bij het herdenkingsmaal georganiseerd door Hoffman. Op zijn landgoed Vreugd en Rust in Voorburg richtte hij een feestmaal aan waarbij de volgende oud-gardisten aanzaten:

W. Blaauw
D. Borski
K. Brantjes

Jhr J. van Iddekinge
J.K. van der Kemp
G.W. Koning

²¹ Kopie van briefwisseling in bezit bij auteur.

²² Gelijkkluidende berichten stonden in de Rotterdamsche courant en in de Opregte Haarlemsche courant van 21 december 1813.

²³ *Nederlandsche Staatscourant*, 18 april 1814.

²⁴ D.H. ten Kate van Loo, *De Gardes d'honneur in vier gezangen* (Den Haag 1815).

J. Corver	J. Luden
D. Donker Curtius	D.L.W. van Mierop
A. van Driel	A. Overgaauw Pennis
Jhr M.B.H.W. Gevers	Y. Suermondt
van Kethel en Spalland	D. Twiss
F.A. Baron Van Hall	J. van der Vliet
G. Harding	A. Vlieland
M.J.H Hoffman	P. van Vollenhoven
J.A. Baron Van der Heim	C. de Vries jr
van Duyvendijke	J. van Zwijndrecht
O.C.J. Hoogendijk	
van Domselaar	

Uitgenodigd, maar niet verschenen:

J.C. Anemaet	J.H. Minderop
D. van Breemen	L.A. Nepveu
J. Bruijn	J.Y.J. Riemersma
O.W.H. Graaf van Bylandt	G.J. Bosch Reits
van Marienweerd	J. Scheltus
J.A. Charbon	C.G. van der Heijden
H.R.W. Baron van	W.G. Storijs van Blokland
Goltstein van Oldenaller	J. ter Meulen
A.W.L.M. Heldewier	J.D. Viruly J.Dz.
Haakman Asschenberg	C.A. de Witt

Het feestmaal duurde van 12.00 tot 17.00 uur, waarna een deel van de gasten bij Hoffman bleef logeren.

Tot slot blijkt dat Hoffman niet de enige geweest is die stil wilde staan bij de herdenking van het 2^e regiment. Hoogendijk van Domselaar uit Tiel stuurde op 8 december 1864 aan zijn medegardisten de volgende brief:

'De Ondergeteekende heeft de eer U .... [opengelaten ruimte ter invulling met pen] tot een gedachtenis der Vijftigjarige Feest-viering op den Huize Vreugd en Rust bij Voorburg der overgebleven leden van het 2^e Regiment Gardes d'honneur in 1813 in Metz vereenigd geweest, de nevenstaande Medaille aan te bieden.'²⁵

Bijlage

Lijst van de aangewezenen van het departement der Zuiderzee²⁶

(1, 2, 3 en 4 verwijst naar de vertrekdata: 26 juni, 3, 15 en 31 juli 1813)

Naam	Woonplaats	Vertrekdatum
Alberdingk (Gerardus Antonius)	Amsterdam	4 (wachtm)
Alewijn (Cornelis)	Amsterdam	3
Allan (Jean Etienne)	Utrecht	4 (vrijwill)
Ameshoff (Jean Henri)	Amsterdam	2
Asschenberg (Jan Hendrik Haakman)	Amsterdam	2
Backer (Abraham)	Amsterdam	1
Baggen (Nicolaas Eduard van)	Amsterdam	2
Barchman Wuiters (Jan Willem Anton)	Utrecht	1
Barensfeld (Johannes)	Amsterdam	1
Basel (Luebrecht Marcus Sen van)	Utrecht	2
Bastert (Nicolaas)	Maarseveen	3
Baumhauer (Mattheus Jacobus Reinhard von)	Amsterdam	2 (wachtm vrijwill)
Beckeringsh Jr (Jan Jacob)	Amsterdam	1
Bel Jr (Pieter)	Amsterdam	2
Berckhoff (Jan Nicolaas)	Amsterdam	1
Blaauw (Willem)	Amsterdam	3
Blocquery (Jan Christiaan van de)	Hoorn	2 (vrijwill)
Blois van Treslong (Cornelis Jan)	Beverwijk	1
Blijdestein (Isaak)	Utrecht	3
Boymans (Jan Andreas)	Utrecht	3
Borski (David)	Amsterdam	1

²⁵ Brief geciteerd door Lichtenauer, *De Nederlanders*, 299.

²⁶ Noord-Hollands Archief toegang 14, Inventaris nr 594, N. de Roever Azn, 'De gardes d'honneur uit het Departement der Zuiderzee', in: *Algemeen Nederlands Familieblad* (1886) 289-290.

Brandjes (Nicolaas)	Beemster	1	Faats d'Amerongen	Utrecht	
Breemen (David van)	Amsterdam	4 (brigadr vrijwill)	Firion	Amsterdam	
Breugel (Jan Elisa van)	Utrecht	4 (vrijwill)	Foelaar	Amsterdam	
Broeke (Willem van den)	Amsterdam	3	Foreest (Dirk van)	Alkmaar	1
Bruyn Wz (Jan)	Amsterdam	4 (wachtm)	Geer (Herman Dirk de)	Jutphaas	2
Certon (Hendrik George)	Amsterdam	2 (vrijwill)	Geer (Jan Floris de)	Jutphaas	2
Charbon (Jan Adam)	Amsterdam	2	Geer tot Rijnhuizen (Jan Jacob de)	Utrecht	3
Clant (Jacob Willem)	Vrieskoop	3	Geesel (Jan Jacob van)	Utrecht	3
Clifford (Pieter Jan)	Amsterdam	3 (commandant)	Gilhuis (Gerrit Jacob)	Amsterdam	3
Cobs (Johannes Albertus)	Amersfoort	4 (vrijwill)	Glavimans (Jan Christiaan)	Amsterdam	3 (vrijwill)
Corton	Amsterdam		Goll van Frankensteyn (Pieter Hendrik)	Amsterdam	Gendarmerie
Corver (Jan)	Zaandam	1	Golsteyn (Hendrik Rudolf Willem van)	Utrecht	Gendarmerie
Cranenburg (Pieter van)	Amsterdam	4	Graafland (Hendrik Hooft)	IJsselstein	3
Crommelin (Claude Daniel)	Amsterdam	1	Grottenray (Pieter Johan van)	Amsterdam	4 (vrijwill)
Daey (Hendrik Adriaan)	Alkmaar	1 (wachtm vrijwill)	Grothe (Alexander)	Utrecht	2 (brigadier)
Dekker (Cornelis)	Amsterdam	4	Gülcher (Karel Frederik)	Amsterdam	1
Deutz van Assendelft (Hendrik Jan)	Heemskerk	1 (brigadier)	Hall (Florius Adriaan van)	Amsterdam	1
Ditmarsch (Pieter)	Broek in Waterland	1	Halmael Jr (Arend van)	Amsterdam	3
Doelen van Loten (Arnoud Christiaan)	Utrecht	gendarmerie	Happé (Jan George)	Amsterdam	4 (vrijwill)
Dommer (Gijsbert Jan)	Amsterdam	3	Harreveld (Laurens Thimotheus van)	Amsterdam	2
Drieling (Hedrik Adolf)	Linschoten	3	Hartsen (Jan)	Amsterdam	4 (brigadier)
Dussen (Jan van der)	Amsterdam	1	Hazebroek (Johan Wilhelmus)	Amsterdam	3
Ebeling (Antonie)	Utrecht	4	Hemert (Justus Jan von)	Amsterdam	3
Eelde (Cornelis Maurits van)	Utrecht	2	Hethordt	Hoogland	
Engelberts (Gerrit)	Amsterdam	1	Heulen der	Amsterdam	
Eys (Jan Constantijn Nicolaas van)	Amsterdam	1	Heyden van der	Leiden	
Eysma (Pieter Josef)	Amsterdam	4	Heynts	Amsterdam	
			Hodshon (Joan)	Amsterdam	1 (commandant)
			Houte (Laurens Jan van den)	Amsterdam	3 (brigadier vrijwill)
			Hovius (Ludovicus Ernestus)	Amsterdam	4
			Huilman B		

Huilman J				Ram	Utrecht
Iddekinge (Jan van)	Amsterdam	2		Rappard de	Utrecht
IJsendoorn	Amsterdam			Ratz	Utrecht
Jager (Coenraad)	Amsterdam	1 (vrijwill)		Rendorp	Haarlem
Jager (Pieter Willemsz)	Haarlem	3		Rinckhuysen	Amsterdam
Kate (Dirk Hendrik ten)	Amsterdam	3		Ris	Enkhuizen
Klinkhamer (Maurits Cornelis)	IJpendam	4 (vrijwill)		Roëll	Amsterdam
Kol (Jan)	Utrecht	Gendarmerie		Römer	Utrecht
Kolff (Cornelis Leonard Bouty)	Amsterdam	3		Ronffaer	Amsterdam
Koopman (Willem)	Utrecht	1		Rookmaker	Haarlem
Kops (Cornelis Jan de Bruyn)	Haarlem	2 (vrijwill)		Salter	Haarlem
Kops (Izaak)	Utrecht	3		Sande ten	Amsterdam
Kroeger (Klaas)	Zaandam	1		Sawyer	Bildt
Kuyper (Johan Adrianus)	Amsterdam	4		Scharff	Amsterdam
Lank (Evert Scheer van)	Amsterdam	3 (brigadier)		Schmkahl	Amsterdam
Leao de Laguna	Amsterdam			Schnick	Amsterdam
Lechleitner	Amsterdam			Sepreu	Utrecht
Lentfrinck	Haarlem			Smit	
Lubberts	Amsterdam			Story	
Luden	Amsterdam			Strick van Linschoten	IJsselstein
Luttcken	Amersfoort			Strick van Linschoten J.C.	Utrecht
Marous	Alkmaar			Veldhuysen	Amsterdam
Mendes da Costa	Amsterdam			Vereul	Amsterdam
Moyana	Amsterdam			Verhamme	Amsterdam
Muilman	Amsterdam			Verheul	Amsterdam
Poelman	Utrecht			Vinabie	Amsterdam
Poll (van de) Valckeniers	Amsterdam			Vinkeler	Amsterdam
Poll van de	Amsterdam			Vliet van der	
Polman	Amsterdam			Voomberg	Amsterdam
Prince (de Bruin)	Velsen			Voorst van	Utrecht
Pulen	Weesp			Voorthuysen	Amsterdam
				Vos	Amsterdam
				Vosse	Amsterdam
				Vries de	Zaandam
				Wakker	Amsterdam
				Warin	Amsterdam
				Wijkloot van Weerdestein (Frans Johannes)	Haarlem 2
				Wijnands (Arnold)	Amsterdam 3
				Witt de	Breukelen
				Ysendoorn (Josua van)	Amsterdam